

THESES,

QUAS,

CONS. AMPLISS. FAC. PHIL. IMP. UNIVERS.
LITT. ABOËNS.

STIPENDIARIIS

EXERCITII GRATIA EXAMINANDAS,

In Aud. Philof. die VI Octobr. a. MDCCCXXIV
h. a. m. f.

PROPONIT

Mag. FREDR. WILH. PIPPING,
Hift. Litt. Prof. & Biblioth. Ordin.
Eques Ord. Imp. de S. Wladimiro in IV:a Classe,

RESPONDENTE

GUST. WILH. HOMÉN,
Stip. Publ. Satac.

ABOË, Typis FRENCKELLIORUM.

Thesis I.

Quamcumque ab omnibus recentioris ætatis gentibus, Europæi maxime orbis, gratiam merito inierint Arabes, antiquarum litterarum restauratores Medio Ævo studiosissimi felicissimique, & quantumvis lætum apud eos aliquot sæcula floruerit scientiarum, cum per se præstantissimarum, tum generi humano utilisimarum, studium plurimarum; caveamus tamen ne magnifica & vere admiranda fascinati successus illius specie, pretii plus justo vel operæ eum efficienti, vel vi eidem propriæ, statuamus, expeditam ita litterarum summam existimantes, indolem usquequaque beneficam studiis inclyti hujus populi tribuentes & prospera litterarum hodie cultarum fata omnia inde derivantes,

Thes. II.

Rapidissimo enim cursu a rudibus infantiaë initiis ad exquisitoris culturaë usum prouens quamvis expectationem & fere fidem vicerit hæc gens, penitus tamen qui brevisimo admodum temporis spatio sic enatum litterarum florem scrutatus fuerit, caduci & infœcundi signa facile reperiet, qualia esse solent plantæ exoticæ, pinguedine terræ, caloris vi & curæ fervore in altum cito surgentis, natalis autem soli coelique temperiem desiderantis, adeoque maturæ frugis plerumque expertis brevique marcescentis, verbo, non naturæ sed artis beneficio aliquamdiu lætæ.

Thes. III.

Thef. III.

Licet namque facilitate naturæ ad liberales artes invitarentur ingenia Arabum docilia, ingenio tamen scientiæ amore minus quam variis levitatis illecebris concitati plurimi eorum, vanæ gloriæ præmiorumque desiderio tantum dedisse videntur, ut mercenariæ potius quam liberali operæ tribuas litterarum his cultoribus florentium plurimas.]

Thef. IV.

Nec ideo mireris, quod quamprimum vertente imperii fortuna cesnaverint stimuli multi fortesque, externi, animos ad doctrinæ studia, ut ad multa præclara facta antea excitantes, litterarum quævis genera institutaque mox declinaverint, neque lentius deinde defluerint, quam progressio illa admirabilis ad excellentiam omnem facta prius fuerat.

Thef. V.

Eodem ex fonte derivanda videtur causa, cur dum quibusdam scientiis diligentissimam eam dederint Arabes operam, qua lætissimæ florent, aliæ relicte intactæve plane jacuerint; nec minus eo evenit, quod quantumvis late multis multorum studiis disseminarentur litteræ variæ, vix tamen universa earum copia creverit, & parum lucri, inter accessiones unde novæ certioresque ad notiones rerum investigandas viæ reperirentur numerandi, humanum genus ceperit.

Thef. VI.

Præjudiciis præterea variis, ex ingenio, sentiendi ratione, cultu religioso, atque moribus gentis ortum ducentibus, & haud parum impedimenti damnique studio litterarum inferentibus, factum etiam est, ut neque artes ab eadem receptæ, præprimis probatæ summoque in honore positæ, vincula non sentirent, liberali earum natura minime digna eoque magis successum earundem retardantia, quo longius a rebus populi, cui acceptas eas retulerunt Arabes, horum omnia fere distabant.

Thef. VII.

Thef. VII.

Neque in colligendis atque interpretandis Græcorum scriptis posita Arabum cura, quamvis præclara certe & nunquam non laudanda, tanti ad litteras illorum servandas atque propagandas fuit momenti, quanti primo intuitu æstimari solet. Præterquam enim quod non tam conservandarum Græcarum litterarum, quam rerum Græco sermone propositarum scientiæ inde hauriendæ causa, sedulo collecta scripta antiqua lustraverint Arabes, exsequendi hujus consilii ratio ipsa cladem operibus Græcorum intulit, vel saltem ad interitum eorum accelerandum haud parum contulit.

Thef. VIII.

Omnia autem hæc quamvis quidem impediunt, quominus omnibus suis numeris expleta censeatur quam litteris dederunt Arabes opera, a justis tamen iisque maximis nil detrahunt gratis laudibusque, genti huic nunquam non habendis, quæ una fere omnium suo tempore, multa circumfuso caligine multisque laborante obstaculis, docilem adeo Camenarum modis ac vocibus præbuit aurem, ut non tantum ipsa brevi mitesceret, sed etiam faces universo terrarum orbi mox præferret, suo exemplo suaque opera litterarum excitans studia, frugum posteritati magis quam ipsi utilium feracissima.
